

Natură statică - Luka și pahar

Dunare

Se-aruncă depărtarea
În hăul dinspre tine
Și totuși încă ești
Copac cerșindu-și vine...

Cuvintele ți-s oarbe,
Și-un piept să se destindă
Așteaptă râsul tău
Cules de prin oglindă

Și totuși mai respiri
Un iz de flori de vie
Ce-n zori tot îl trimiți
De-Acolo să-l îmbie

Și uneori, în noapte,
Aduni păpuși la masă
Tot repetând un rol
Cu El venind Acasă ...